

Els Senyors REIS D'ORIENT

acaben d'encarregar a

EDITORIAL CATALANA

un immens assortit de llibres per als nens catalans

N'hi ha de totes menes i preus

Llibres escolars

Sil·labari català «El meu llibre», del Rvnd. P. Joan Profitós (te dues parts). Ptes. 0'90 l'exemplar.
«El llibre dels infants», primer llibre de lectura, pel P. Profitós. Ptes. 2 l'exemplar.
Sil·labari fonèmic «Caixa de lletres» del P. Profitós. Ptes. 16 l'exemplar.
«El Dibuix del noi» (tres quaderns de dibuix del primer cicle). Ptes. 0'75 l'exemplar.

Lectures per a infants

Dickens: «Una cançó nadalenca», traducció de Josep Carner.
Mark Twain: «L'elefant blanc robat», trad. de Josep Carner.
Andersen: «Contes», trad. de J. d'Albafior; nombroses il·lustracions.
Mark Twain: «Les aventures de Tom Sawyer», trad. de Josep Carner.
Grimm: «Contes d'infants i de la llar», traducció de Carles Riba (2 volums).
Joaquim Ruyra: «La Parada».
Rudyard Kipling: «El llibre de la Jungla», traducció de Marian Manent.
La Fontaine: «Fables», traducció en vers de Josep Carner.
J. Ruyra: «Pinya de rosa» (2 volums).
«Legendari català en vers», triat per Carles Riba.
Francesc P. Briz: «La Panolla».
«Rondalles populars», recopilació de Valeri Serra i Boldú.
Preu d'aquests volums: 2'50 ptes. cadascun. En tela: 4'50 ptes.

Llibres d'estrenes (il·lustrats)

«Contes del Paradís», per Lola Anglada. Ptes. 2'50.
«Llibre d'estrenes», per J. Masó Ventós. Ptes. 2'50.
«El cavall volador i la Història d'Ali-Baba i els quaranta lladres», amb nombroses il·lustracions i tricromies. Ptes. 6.

NOTA. — A totes les llibreries de Catalunya n'hi haurà estoc perquè els Senyors REIS no els hagin de tragar.

Editorial Catalana, S. A. - Escudellers, 10 bis, entresol

EL SIGLO

REIS

VARIADÍSSIM ASSORTIT DE JOGUINES I OBJECTES PER A PRESENT

Els dies 2, 3, 4 i 5 de gener

GRANDIOSA EXPOSICIO

FINS EL 31 DE DESEMBRE **REBAIXA** sobre les peces confeccionades en existència

40 per 100 en models de vestits per a senyora i capells per a senyora i nena.
25 per 100 en models de vestits per a nena.
20 per 100 en bruses, faldilles, refajos, bates, abrics de senyora, formes per a capell.
15 per 100 en capells per a nen.

Secció de Sastreria per a noi

Gavanyes, gabardines, impermeables, vestits forma Sport i Mariner
Models de les més importants cases de París i Londres
Confecció esmerada - Preus limitadíssims

Sastreria per a senyor

Vestits confeccionats per a senyor des de pessetes 48'50
Es confeccionen tota classe d'uniformes per a soldats de quota

Banca Marsans, S. A.

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4
BARCELONA

Direcció telegràfica:

MARSANSBANK

Apartat de Correns núm. 1.

Telèfons números... 4530 A.
4531 A.
4532 A.

SUCURSAL A MADRID

Avinguda del Comte de Peñalver, núm. 18

Dr. Camps Puntas VIES URINÀRIES. Rda. Universitat, 14, pral. De 3 a 5. Econòmica de 7 a 8 de la nit.

LOCALS

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona. — Dia 27 de desembre de 1922.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les divuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 761'6, 761'6, 761'7.

Termòmetre sec: 9'0, 13'0, 10'0.

Termòmetre humit: 6'4, 9'7, 5'2.

Humitat (centèsimes de saturació): 66, 65, 77.

Direcció del vent: ENE., SE. SE.

Velocitat del vent en metres per segon: 2, 4, 3.

Estat del cel: Tapat. Quasi seré.

Classe de núvols: Al St.K., Al K., C.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 14'3; mínima, 5'1; mínima prop del sol: 3'0.

Oscil·lació termomètrica: 97.

Temperatura mitja: 98.

Precipitació aquosa, des de les set del matí del dia anterior a les set del dia de la data, 0'0 mm.

Recorregut del vent en igual període: 92 km.

Observacions particulars: Boira al matí.

El director, E. Alcobé.

Sortint de Santa Maria del Mar ahir vespre va relliscar escales avall de la Porta del Born, Adelaida Feliu Vinyals, de 63 anys, trencant-se el braç dret. Fou curada a la casa de socors del Passeig de Colòmb.

Paraigües Cardús Portaferriassa, 10.

Al carrer de la Creu Coberta, davant del de Béjar, han tocat el tramvia núm. 229 de la línia 56 i el carro

Si encara no useu la làmpara **VULCAN 1/2 WATT**

assajeu-la i l'adoptareu
Rambla Flors, 26 botiga

ANY NOU

QUEVIURES FINS
CONSERVES DE TOTA MENA
VINS i LICORS i XAMPANYS
AIGÜES MINERALS

CISTELLES ADORNADES PER A PRESENTS, PERFUMERIA
ESTOICS PER A MANICURA
I PER A TOILETTE
ARTICLES DE FANTASIA
ETC., ETC.

BRUCH, 49. Telèfon 7, SP.
(entre Courts i Diputació)

J. Uriach i C.

núm. 4521, resultant tots dos amb avaries, ultra quedar amb la pota trencada l'animal que tirava el carro.

Vaixelles PORCELLANA
J. Llorens. Rbla. Flors, 30.

- El millor present de Reis

Les 4 Regles - Joc aritmètic
4'50 ptes. a totes les llibreries i basars.

El tramvia núm. 816 de la línia 29 va agafar a la Ronda de Sant Pau, davant del carrer de Parlament, a Marian Aranaz Cubelles, fracturant-li completament les dues cames.

Fou conduït al Dispensari del carrer del Roser, i després a l'Hospital Clinic en estat gravíssim.

Cristalleries J. Llorens, R. Flors, 30

JOIES VILANOVA Unió, 6

A un pis del passatge Bernardino, núm. 6, van barallar-se l'estadanta Carme Capilla Navarro, de 34 anys, i la rellogada Maria Jorge Despià, de 57 anys. Aquesta va tirar un ganivet a la cara de l'altra, produint-li unes ferides lleus a la cara i mà dreta.

Calefacció ideal
Estufa J. M. B.
València, 346 — Telèfon 747 S. P.

Ha estat detingut Francesc Gràcia, de 29 anys i sense domicili, per haver furtat la porta d'un armari de lluna a un botiga de mobles de la Ronda de Sant Antoni.

Al dispensari de Sant Martí ha estat curat d'una ferida a la galta esquerra Baptista San Juan Pellicer, de 50 anys, carreter, al qual havia pegat una cossa el cavall del carro que

Banc URQUIJO CATALÁ

Pelayo, 42. - Barcelona

Magatzems: Plaça de Toros vella de la Barceloneta.

AGENCIES A GIRONA I A MATARÓ

Compra i venda de valors al comptat i execució d'ordres de Borsa.

Negociació i cobrament de cupons i títols amortitzats.

Custòdia de valors en dipòsit i en compte corrent.

Préstecs i obertures de crèdit en compte corrent.

Compra i venda de bitllets i monedes estrangeres.

Comptes corrents en pessetes i en monedes estrangeres.

Descomptes. - Acceptacions.

Domiciliacions i crèdits a les principals places del món.

Pagaments per a les importacions i exportacions.

Préstecs sobre mercaderies, sobre coneixements i sobre warrants.

Girs. - Ordres telegràfiques.

Assegurances de canvi. - Cartes de crèdit.

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALÀ D'AVISOS I NOTÍCIES

Dijous, 28 de desembre de 1922

Un comiat i una benvinguda

LA cançó del modern Rolando faria riure si no fes plorar a tantes mares. És una breu epopeia bufa d'un humorístic caient tartarinesc. Si el chor de la tragèdia no el formessin tants milers d'homes joves, sacrificats en va, i les llars colpides per la dissort del fill absort no fossin una viva realitat dolorosa, hauria estat cosa de llogar-hi cadires.

Son pas per terres del Marroc constitueix un edificant capítol de la Història de la decadència espanyola.

I ens queixàvem d'En Berenguer!...

En Burguete l'ha deixat ben enrrera. Al cap i a la fi aquell era un baró prudent, el qual pecà per feblesa en deixar que l'allau guerrera d'una impulsivitat atàvica saltés per damunt de les seves previsions.

Prudència, timidesa i una discreció excessiva ens dugueren, en temps d'En Berenguer, a una desfeta provocada pels altres i de la qual ell serà sens dubte responsable per omissió.

En el general Burguete el fracàs és personalíssim. Podríem dir que és el fracàs d'un literat — literat del montón, com diuen a Madrid — i d'una literatura buida embolcallada amb el vestit d'un to imperial, que deixa veure, però, que la porpra és llustrina de la més barata.

Bizarro, pundonoroso... Tant com vulguin! Potser un xic massa i tot. En el fons, però, excessivament teatral. I, per tal de poder aparentar el que no és, s'ha basat en el desacreditadíssim embolcall que fa fort. Ajudat pel senyor Sánchez Guerra, que tampoc sabia a quina paret tocava.

Ell vinga tirar, des dels aeroplans, proclames als moros i vinga xerrar pels colzes amb els periodistes, a base de la pueril estratagema de fer atribuir l'atac de verborrea declaratoria a un dels seus ajudants.

Les coses que ha promès i no ha complert!

«Dentro de tres meses ocuparemos tal o cual.»

«Dentro de cuarenta y ocho horas tal cábila se habrá postrado a mis plantas.»

«A fin de mes regresarán tantos miles de soldados.»

«De los prisioneros solo digo que comerán el pavo en sus hogares.»

Un humorista podria dir, sense exagerar massa la realitat, que En Burguete és un general-calendari, o, si voleu el *Zaragozano* dels generals. El trist és que quan anunciava pluja feia un sol que ho estabellava tot.

El trist espectacle, però, de les mares traspassades per la dolor del fill presoner i del fill absent, no fa el comiat gaire alegre. Mentre ell se'n va, bizarro, amb l'espasa arrossegant, una munió de dones endolades li fan adéu amb uns paperets blaus a la mà: són els telegrams amb els quals el cabdill-literat ha respost a la punyenta dolor de mare, d'esposa, de promesa, de germana...

Déu lo guard, senyor Villanueva!

(Hi ha qui assegura que es diu Vilanova i que és català d'origen!... Mercès, mercès. Ja se'l poden quedar.)

Don Miquel Villanueva, primer alt comissari civil d'Espanya al Marroc.

Ja es pot encarregar les targetes.

Que no hi posi, però, *ex-secretario de los conservadores en la Habana*.

També pot suprimir allò d'*ex-presidente de la Sociedad Colonizadora*.

Allò de l'Havana, però, ens esvera un xic a nosaltres mateixos, perquè, o el senyor Villanueva ha canviat radicalment de manera d'ésser i de pensar o les seves dots d'implantador del Protectorat, si són com les que l'adornaven a Cuba, faran de cada moro un furiós enemic.

No volem fer cas tampoc de la broma que corre de què els moros notables no poden veure el senyor Villanueva perquè sempre els ha tractat a baqueta.

Els fets ho diran. Nosaltres, i amb nosaltres el país tot, no sabrem dir que el senyor Villanueva ha tingut un èxit fins que siguin a la Península els soldats i veiem que s'arregla amb voluntaris i indígenes.

Mentrestant, ens és permès creure — considerant com es fan les coses a Espanya — que el nou nomenament no té altra transcendència que l'haver pogut accontentar les aspiracions d'un dels prohombres del liberalisme, sense la qual cosa potser no s'hauria pogut portar a cap la *concentració liberal* i per tant la constitució del nou Govern qui, en aquesta hora suprema de las izquierdas, té la transcendental missió d'enginyar-se una majoria electoral, cosa molt més important — ho reconeixem sincerament — que el que tornin de moment els nostres germans que lluiten en terres d'Àfrica.

ANTONI MIRACLE

Les Idees i les Imatges

EL TUB DE CARMÍ
I LA PEDRA BLAVA

Aplaudim l'èxit recent del nostre Carles Soldevila.

Condemnem, però, el tema del seu patit.

En «*Civilitzats, tanmateix*» — la petita obra mestra del Teatre Selecte Català d'enguany — l'autor s'és complagut a usar el tub de carmí on, humilment i digna, calia emprar la pedra blava o bé nítrat d'argent.

Una volta encara, el problema de la llibertat de l'art, el conflicte entre la bellesa i la moral, les intangibles prerrogatives del pur estil, sortiran a relleu discutint-se.

El desacord persistirà. Cessaria, sens dubte, el desacord — per part nostra almenys — si en rependre En Carles Soldevila la seva agilitat i exquisida ploma teatral, cuidés, simplement, d'escollir un poc més el seu cor que el seu esgrit.

JOSEP MARIA JUNOY

AL DIA

Sainet trist

El govern actual no pot pas queixar-se de la premsa: sembla que hi ha una pendent febril que porta els periòdics al ministerialisme. El cas de «*La Vanguardia*», per exemple, convertit en més ministerial que l'*«Heraldo»* i el «*Diario Universal*», no és pas únic. Ara, el chor d'alabances pels encerts sobre el Marroc, integra, salvant poques excepcions, tota la premsa espanyola.

Per què? Hi ha la influència d'una paraula. L'opinió té tan avorrida l'actuació militar, que en aparèixer la paraula «civil», s'ha deixat il·lusionar i li ha semblat que el problema del Marroc comença a solucionar-se.

Però és que el marquès d'Alhucemas, l'Alba, En Romanones i En Gaspar, són garantia d'èxit? Per ventura no han contribuït tots, per acòrd i per omissió a crear el problema, a mantenir el problema, a agreujar el problema? Un sol element hi ha al Govern que semblava portar-hi una ètica política, que, alabanza a part, només haviem representat nosaltres, fins ara, en la política general espanyola: el reformisme. Però en els primers Consells el senyor Pedregal va vendre's, per un ceterum o per una exigència electoral admesa, aquesta ètica en acceptar el criteri del Govern sobre nomenament d'alcaldes de R. O. Ara, el ministeri actual, ja no és res més que un ministeri de la vella política. En lloc d'una actuació personal del marquès d'Alhucemas, o de l'Alba, o d'En Romanones, hi ha una acció conjunta, una acció coaligada.

Jo no crec amb què el problema del Marroc comenci a resoldre's amb el nomenament d'un Alt Comissari civil, i menys essent aquest el senyor Villanueva, per a fer passar el qual, s'ha hagut d'afalagar a França en l'acord del ministeri.

Mentre el Govern no reconegui el fet proclamat per En Cambó, de què el problema del Marroc «el crea el soldat espanyol» pel sol art d'ocupar territoris de les cabiles, no hi haurà esperança d'una solució immediata del problema. Tinc por de què tot això que tant alaba la premsa, no sigui més que una comèdia: un sainet trist que comença amb alegria i acabarà amb llàgrimes.

POL

Municipi

ACORDS DE FOMENT

La Comissió de Foment ha acordat:

Accedir a la instància de la Comissió d'il·luminació elèctrica de la Plaça Reial, Passatge de Madoz i carrer de Colom, sol·licitant que l'Ajuntament es faci càrrec de les dotze llàmpares enceses durant tota la nit i que actualment corren a càrrec de l'esmentada Comissió.

Aprovar el projecte d'enllac dels carrers de Vilapicina i Maladetta.

Exposar al públic el projecte de noves alineacions del Torrent de Campanya, entre el ferrocarril del Nord i el carrer de Sant Andreu.

Foren preses en consideració les següents mocions:

Del senyor Tusell, perquè es procedeixi a l'estudi d'una urbanització,

L'Edició Catalana

La seva evolució i els seus progressos

L'EDICIÓ catalana — tan rica sempre en llengua forastera — havia estat fins a les primeres manifestacions del nacionalisme polític, d'una timidesa verament exagerada. Tota la bibliografia del període que va de la restauració dels Jocs Florals a darreries de segle, és integrada pels volums dels Jocs, les edicions de *La Renaixença* i les obres escadussades de poesia, teatre i erudició històrica que són editades sense pla i en les més tristes condicions tipogràfiques. L'esforç editorial més seriós d'aquest període és, sens dubte, la col·lecció dels clàssics catalans dirigida per Marian Aguiló.

A darreries del XIX comença la tasca benemèrita de *L'Avenc*, que arriba a tenir després una ampla difusió amb les seves nombroses edicions populars dels novells autors catalans i traduccions dels estrangers de major fama. L'embranchida que pren llavors el ressorgiment literari, fortificat per l'acció política, permet sostenir, al costat de *L'Avenc*, empreses editorials, estrictament catalanes, amb caràcter personal cadascuna d'elles, com la *Il·lustració Catalana*, la biblioteca d'*El Poble Català*, la col·lecció de clàssics catalans dirigida per Miquel i Planas i algunes altres de caràcter més limitat però de gran valor, com la rica col·lecció lulliana de la Comissió editora mallorquina.

En els deu anys darrers — primer període verament constructiu del catalanisme — són conquerits els dominis en què la nostra llengua no havia penetrat encara. La fundació de l'Institut de la Universitat Industrial, l'organització dels nostres serveis culturals, dona lloc a una sòlida producció d'obres purament científiques. Floreixen arreu les revistes. S'intensifica l'edició catalana en les ciutats comarcals, com també a Mallorca, València i Rosselló. Molts editors de Barcelona, que només publicaven obres castellanes, s'arrisquen amb èxit a l'edició popular en català i àdhuc a l'edició de luxe. Continuen sostenint-se moltes de les empreses fundades en la primera dècada del segle i s'intensifica la producció d'altres com la *Societat Catalana d'Edicions*. Noves agrupacions literàries inauguren profitoses sèries de publicacions entre les quals ocupen un lloc d'honor les edicions de «*La Revista*», que formen una bella biblioteca, única en el seu gènere, de crítica literària i artística.

Així, en aquests vint anys darrers, la bibliografia catalana ha crescut extraordinàriament. Els més confiats en la sort de la nostra llengua no podien preveure un resultat tan encoratjador. Però havem de confessar — tot lloant la tasca de les empreses i de les agrupacions esmentades — que si augmentava considerablement el nombre d'obres, els tiratges continuaven essent molt curts, i àdhuc, en línies generals, eren menors en la darrera dècada. Llevat de les edicions completes o d'homenatge, amb caràcter popular, de les obres d'autors ja consagrats, com Verdaguer o Maragall, els tiratges no arribaven regularment al miler. Produïem llibres amb major abundància de títols, però amb mínima quantitat d'exemplars. Això vol dir que creixia el nombre dels autors i l'entusiasme dels editors però no s'eixamplava el cercle de lectors.

Pertany a l'Editorial Catalana, S. A., l'orgull d'haver fet arribar el llibre català i la revista catalana a camps que li havien estat tancats. L'impuls dels nostres capdavanters polítics i la cooperació econòmica dels patriotes féu possible la constitució d'una empresa forta que pogués utilitzar mitjans de difusió i propaganda inèdits encara en les publicacions catalanes. Per primera vegada es constituï una societat editorial amb tot l'utilatge tècnic i comercial necessari. Per virtut d'aquesta organització els nostres escriptors pogueren començar a veure remunerats llurs treballs, i aquelles edicions de 300, 500 i 800, foren ja edicions de 3.000, 5.000 i 8.000 exemplars.

Fa justament quatre anys que comença la tasca de l'Editorial Catalana, S. A. Durant aquest període ha publicat més de 150 obres amb un tiratge, en conjunt, d'uns 750.000 exemplars, i ha vingut editant diverses revistes, que sumen uns 250 números, amb un tiratge total de prop de 1.000.000 d'exemplars.

A partir de 1923 l'Editorial Catalana, S. A., instal·lada en local propi, que aplegarà en un sol edifici totes les seves dependències, acreixerà la seva activitat amb noves biblioteques i publicacions diverses, donant ensems al diari LA VEU DE CATALUNYA l'ampli desenrotllament que escau al primer rotatiu català. En un altre article detallarem la tasca acomplida i els projectes que amb el nou any comencem de realitzar.

jardí per a la infància a la Plaça d'Adrià.

Del senyor Bordes, perquè es formuli un projecte d'il·luminació de la Plaça de Berenguer el Gran i altre per a la numeració de dita plaça.

Dels senyors Quirós, Escalà, Matons i Trius, perquè es procedeixi a repicar l'empedrat del carrer de la Princesa en forma igual a la practicada davant del Cafè Continental i en un trajecte del carrer de Salmeron, per a evitar que rollisquin els animals.

Dels senyors Roure i Vilaseca, perquè es construïxin rentadors públics a la barriada de Can Tunis, en

terrenys propietat de l'Ajuntament.

Dels senyors Cararach i Navés, perquè es formuli el presupost d'urbanització a major amplada de la carretera de Santa Coloma, en construcció i un projecte d'aliniacions per eixamplar-la fins a 20 metres en el trajecte des del carrer de Sant Andreu fins al límit del terme municipal.

Dels senyors Matons, Escalà, Canales, Domènech, Navés, Trius i Quirós, perquè sigui suprimit el quiosc instal·lat sense permís al carrer de Ganduxer, davant del núm. 7.

